

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-713-0001
Dato: 29. august 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 309 og 310 af 3. juli
2007.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål 309: Hvilke initiativer vil ministeren tage i forlængelse af ombudsmandens udtalelse i spørgsmålet, om ordningen i skatteforvaltningslovens § 49, jf. alm. del – bilag 185, hvorefter ministeren kan træffe afgørelse om genoptagelse af en sag, der er afgjort af Landsskatteretten, hvor ordningen betegnes som en ”ekstraordinær mulighed for administrativ prøvelse” og hvor ombudsmanden udtaler, at der ”er et behov for at borgerne bliver oplyst om muligheden for at Skatteministeriet kan bedømme sagen, og om muligheden for i denne forbindelse at bede ministeriet om suspensionstilsagn”?

Spørgsmål 310: Finder ministeren det retssikkerhedsmæssigt betryggende, at ministeren optræder som en ekstraordinær klageinstans ift. det administrative afgørelsessystem?

Svar: Spørgsmålene er affødt af Folketingets Ombudsmands redegørelse om en undersøgelse af 40 klagesager fra Landsskatteretten, som Ombudsmanden offentliggjorde den 28. juni 2007.

I redegørelsen, side 133-134, udtaler Ombudsmanden bl.a., at ”jeg er opmærksom på at ordningen [...] ikke er en egentlig klagemulighed”, og karakteriserer ordningen som ”en ekstraordinær mulighed for administrativ prøvelse”, som Ombudsmanden finder, at borgerne ifølge god forvaltningsskik bør oplyses om i forbindelse med, at Landsskatteretten giver klagevejledning.

Skatteministeriet har over for Ombudsmanden givet udtryk for betænkeligheder ved en sådan obligatorisk vejledningsordning. Skatteministeriet har bl.a. herunder påpeget, at den ekstraordinære prøvelsesmulighed ifølge sine motiver alene er tænkt anvendt i ganske enkeltstående tilfælde, hvor det er umiddelbart konstaterbart, at en afgørelse fra Landsskatteretten er juridisk forkert, og hvor bestemmelsen da kan spare borgerne for at skulle anlægge retssag.

Ombudsmanden udtaler på baggrund heraf, at ”Skatteministeriets indvending med fordel [vil] kunne imødekommes ved at det i klagevejledningen nævnes at reglen kun er tænkt anvendt i enkeltstående tilfælde således at borgerne ikke får en opfattelse af at der er tale om en egentlig genoptagelsesadgang.” Landsskatteretten har offentligt tilkendegivet, at man agter at efterleve Ombudsmandens anbefalinger.

Jeg er fortsat af den opfattelse, at den obligatoriske vejledningsordning vil betyde, at det oprindelige formål med bestemmelsen – procesbesparelse - ikke vil kunne opretholdes. Der består efter min opfattelse en risiko for, at bestemmelsen tvært imod vil påføre borgere, der taber en sag ved Landsskatteretten, yderligere administrative belastninger. Ikke alene må borgeren tage stilling til, om sagen ønskes indbragt for domstolene. Borgeren må også beslutte, om den ”ekstraordinære mulighed for administrativ prøvelse” skal udnyttes, og afveje, hvilken af de to muligheder der tjener borgerens interesser bedst.

Samtidig er jeg opmærksom på den debat, der var i Folketinget omkring bestemmelsens indførelse i 2003. Bestemmelsen blev dengang anfægtet ud fra det synspunkt, at den ville kunne anvendes af den til enhver tid siddende skatteminister til at træffe individuelle afgørelser ud fra andet end juridiske kriterier, og at bestemmelsen dermed var egnet til at skabe

tvivl om Landsskatterettens status som uafhængig klageinstans. I øvrigt et synspunkt, som både dengang og nu deles af Landsskatteretten. Det var således afgørende for gennemførelsen af bestemmelsen, at den daværende skatteminister redegjorde for, at bestemmelsen kun var tænkt anvendt i undtagelsestilfælde, at afgørelserne – i det omfang de overhovedet måtte blive truffet – ville blive truffet ud fra rent juridiske kriterier, og at de i øvrigt kun rent undtagelsesvis ville blive forelagt for ministeren personligt.

Uanset Ombudsmandens anbefalinger om formuleringen af vejledningen til borgerne forudser jeg en tilgang af sager til Skatteministeriet, som strider imod den oprindelige forudsætning om, at bestemmelsen kun skulle anvendes rent undtagelsesvis. Jeg er således enig med spørgeren i, at ministeren vil få status som en ekstraordinær administrativ klageinstans.

Efter en samlet afvejning for og imod bestemmelsen finder jeg derfor, at det vil være mest betryggende for retssikkerheden, hvis bestemmelsen fjernes.

Jeg vil derfor tage initiativ til at foreslå bestemmelsen ophævet ved første givne lejlighed.

Jeg benytter lejligheden til at understrege, at jeg ikke personligt har benyttet reglen til at udstede pålæg til Landsskatteretten om at genoptage en sag og ej heller har planer om at gøre det fremover. Jeg er derimod bekendt med, at det undtagelsesvis er forekommet, at Landsskatteretten selv har besluttet at genoptage en sag, efter at man er blevet gjort opmærksom på den. Sidstnævnte mulighed vil fortsat eksistere, selv om bestemmelsen ophæves.